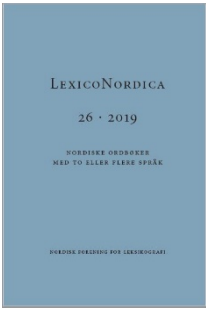

LexicoNordica

Forfatter:	Mikhel Tõnnov [Eesti-soome sõnaraamat – <i>en lovande ny estnisk-finsk ordbok på nätet</i>]	
Anmeldt værk:	Heikki Hurтта & Margit Langemets (red.): <i>Eesti-soome sõnaraamat</i> . Eesti Keele Instituut, Kotimaisten kielten keskus, Tallinn/Helsinki. Publicerad på internet 9.1.2019. < http://www.eki.ee/dict/efi/ >.	
Kilde:	LexicoNordica 26, 2019, s. 311-324	
URL:	https://tidsskrift.dk/index.php/lexn/issue/archive	

© 2019 LexicoNordica og forfatterne

Betingelser for brug af denne artikel

Denne artikel er omfattet af ophavsretsloven, og der må citeres fra den. Følgende betingelser skal dog være opfyldt:

- Citatet skal være i overensstemmelse med „god skik“
- Der må kun citeres „i det omfang, som betinges af formålet“
- Ophavsmanden til teksten skal krediteres, og kilden skal angives, jf. ovenstående bibliografiske oplysninger.

Eesti-soome sõnaraamat – en lovande ny estnisk-finsk ordbok på nätet

Mihkel Tõnnov

Heikki Hurtt & Margit Langemets (red.): *Eesti-soome sõnaraamat*. Eesti Keele Instituut, Kotimaisten kielten keskus, Tallinn/Helsinki. Publicerad på internet 9.1.2019. <<http://www.eki.ee/dict/efi/>>.

1. Hundra år av estnisk-finska ordböcker

I januari 2019 offentliggjorde det estniska Institutet för det estniska språket¹ (EKI) i samarbete med det finländska Institutet för de inhemska språken en ny estnisk-finsk ordbok (ESS, *Eesti-soome sõnaraamat*, fi. *Viro-suomi-sanakirja*). Till skillnad från tidigare ordböcker som publicerats av EKI är denna inte en nätversion av ett tidigare tryckt verk utan en helt ny ordbok.

Ordboken utkom lite över ett år efter att samma utgivare publicerade den finsk-estniska storordboken, *Suomi-viro-suursanakirja*² (SVSS) fritt tillgängligt på nätet för att fira Finlands 100 år av självständighet. Även den nya estnisk-finska ordboken skulle enligt förordet till ESS offentliggöras redan till Estlands 100-årsjubileum i februari 2018 – men blev dock nästan ett år försenad och lanserades istället i och med ”året för det estniska språket” som året 2019 blev utsett till av Estlands utbildningsministerium (HTM 2018).

Nyligen var det också 100-årsjubileum för den allra första estnisk-finska ordboken, Lauri Kettunens *Virolais-suomalainen sana-*

---

1 Eesti Keele Instituut.

2 Med estnisk parallelltitel *Soome-estli suursõnaraamat*, ursprungligen publicerad år 2003.

kirja som utgavs 1917 i Helsingfors. År 1958 kom den ut i omarbetad utgåva, med en ny tryckning 1965. I Estland publicerades 1991 en ny upplaga på basis av 1917 års utgåva som enligt baksidan av titelbladet var ”delvis uppdaterad till modernt skriftspråk”. Trots denna anmärkning hade boken vid det laget redan begränsad praktisk användning, eftersom bägge språken hade förändrat sig mer än vad en delvis uppdatering förmådde att täcka.

Att Kettunens ordbok hade blivit föråldrad konstaterades redan av Kokla et al. i förordet till deras ordbok *Eesti-soome sõnaraamat* som publicerades 1972. Även denna bok fick flera nytryckningar samt en uppdaterad utgåva år 1993 – som därefter igen utgavs på nytt, senast år 2007 med en varnande anmärkning på omslaget om att det är en oförändrad nyutgåva.

År 2015 följde en ny *Eesti-soome sõnaraamat* sammanställd av Haak et al. som även innehåller nyare ordförråd.

Eftersom såväl SVSS som estnisk-finska ordböcker av de ovan nämnda utgivarna nämns som viktiga föregångare i förordet till ESS, ska jag också jämföra hur de olika författarna har valt att lösa diverse utmaningar – både formella och språkliga.

ESS har tagits emot utan större uppmärksamhet. Nästan fem månader efter lansering finns det inga recensioner i estniska tidningar eller språktidskrifter, bara ett par pressmeddelanden (som huvudsakligen består av utdrag ur ordbokens förord) och två artiklar skrivna av redaktionsmedlemmarna själva (dvs. Hurttu 2019 och Kuusk 2019).

Likväl verkar folk ha hittat fram till ordboken. Under de tre första månaderna efter lanseringen gjordes 750 sökningar per dag i ordboken, vilket redaktionen tolkade som bevis på intresse för och behov av resursen (Kuusk 2019). Till slutet av maj hade antalet ökat till 925 per dag, med sökord på såväl finska som på estniska (ESS: Statistika).

Den här recensionen kommer troligen att präglas av min bakgrund som (tidigare) filologistudent och (nuvarande) översättare

och självkänd språknörd. Bortsett från åtskilliga estniska ordböcker (oftast utgivna av EKI) har jag framför allt använt mig av enspråkiga nätordböcker på de tre skandinaviska språken (mest DDO, BNO, SAOB och SO) men ibland även av finska verk.

2. Storordbokens lillebror

Av förordet till ESS framgår att den i hög grad baseras på SVSS:s databas från 2003, med uppdateringar från andra, nyare ordböcker. Dessutom uppmantrar båda ordböckerna användaren att prova att göra samma sökning även i den andra ordboken (genom en länk på sidan), så det är logiskt att betrakta dem som närmare relaterade till varandra än till någon av de andra estnisk-finska eller finsk-estniska ordböckerna.

När storordboken utkom i bokform var den enligt förordet riktad till dem som visste vilket finskt uppslagsord de var ute efter, alltså huvudsakligen finner, men i nätutgåvan kan ordboken lika bra användas av dem som vill hitta en finsk översättning av ett estniskt ord genom att ställa in sökfunktionen på att söka i översättningar. Detsamma gäller faktiskt för alla EKI:s nätordböcker, vars pappersutgåvor bara kunde användas av dem som redan kunde uppslagsorden.

Med tanke på ESS' nära relation till SVSS är det något av en överraskning att den bara innehåller ca 39 000 uppslagsord mot drygt 90 000 i SVSS. Detta gör mig även lite tveksam inför vem den nya ordboken egentligen är ämnad för – för att vara en enkel fickordbok (t.ex. i mobilen) är den alltför innehållsrik och för användning vid exempelvis översättning är den inte innehållsrik nog. För jämförelses skull kan nämnas att Kettunen (1991) har mellan 25 000 och 30 000 uppslagsord,³ Kokla et al. (1988) har

3 Enligt min beräkning.

mellan 30 000 och 36 000,⁴ och Kokla et al. (2007) samt Haak et al. (2015) har ca 45 000 lemman vardera.

Eftersom antalet uppslagsord är så pass mycket mindre än i SVSS är det konstigt att det finns med en del specifika ord (t.ex. *fennomaania* 'fennomani', *tegevusluba* 'koncession', *lekseem* 'lexem', *raadioamatöör* 'radioamatör', *ahvileivapuu* 'apbrödsträd', *fotofoobia* 'ljuskänslighet'). Däremot saknas många ganska vanliga ord (flest adjektiv?) helt: *tüür* 'roder' och *tüürima* 'att styra' (uppförda är dock *tüürimees* 'styrman', *tüürpoord* 'styrbord', *pöördetüür* 'roder'), *tuhm* 'matt, svag, dov' (ordet finns i förklaringar), *kohmetu* 'olustig, illa till mods' (finns i en förklaring), *pöörane* 'galen, tokig' (finns i flera exempelsatser, med olika översättningar), *taibukas* 'fyndig', *võluv* 'charmfull', *korralagedus* 'oordning', *kangekaelne* 'envis' (finns i var sin exempelsats) m.fl.⁵

Dessutom finns det en del ordartiklar som inte är helt färdigredigerade – detta nämns också i förordet och sådana artiklar bär motsvarande varning. Enligt förordet håller redaktionen på att komplettera dem löpande. För det mesta verkar det vara förhållandevis sällsynta sammansättningar och fraser, men det finns även vanligare ord och uttryck som inte är färdiga än (t.ex. *halvama* 'att förlama', *kark* 'krycka', *kerjama* 'att tigga', *kurja vanduma* 'att svära, förbanna', *lohisema* 'att söla, dröja' och *omal ajal* 'i sin tid').

3. Innehåll i en ordartikel

En typisk ordartikel (jfr figur 1) består av själva uppslagsordet (samt eventuell ordgräns ifall det är en sammansättning), en ikon

4 Enligt min beräkning.

5 Exempelen är tagna från ordbokens statistiksida – och för att ett ord ska dyka upp på topplistan måste det ha varit tillräckligt många användare som försökt hitta det.

för att visa böjningsformer, en förkortning för ordklass,⁶ förklaring av ordet på estniska och översättning till finska. Därefter följer eventuella bibetydelser samt exempeluttryck och -sats, och ibland även hänvisningar till relaterade ord. Om möjligt, ges det också antonymer till adjektiv. Tyvärr är det dock inte alla uppslagsord som har all denna information (se avsnitt 3.2 och 3.5 nedan).

sõnaraamat M

sõna+raamat

2

sg nominatiiv	sõna+raamat
sg genitiiv	sõna+raamatu
sg partitiiv	sõna+raamatut
sg illatiiv	sõna+raamatusse
pl nominatiiv	sõna+raamatud
pl genitiiv	sõna+raamatute
pl partitiiv	sõna+raamatuid

teatmeteos, mis annab infot teatud keele või valdkonna sõnade kohta

sanakirja, sanasto

- saksa-estni sõnaraamat koolidele [saksalais-virolainen koulusanakirja](#)
- e-sõnaraamat [verkkosanakirja](#)
- slängisõnaraamat [slangisanakirja](#)

Figur 1: Ett exempel på en ordartikel.

Nedan ska jag koncentrera mig på några aspekter av ordartiklar som är särskilt väljorda och några andra som kanske kunde bli bättre med hjälp av konstruktiv kritik.

3.1. Ortografiska val

Även om det estniska skriftspråket ligger förhållandevis nära uttalet är det två aspekter som inte återspeglas exakt i skriften: palataliserat resp. opalataliserat uttal av vissa konsonanter (som kan

6 Ordklass markeras dock inte vid sammansättningar och inte heller vid de flesta verb. Vid sammansatta ord kan användaren vid behov kontrollera ordklassen genom att slå upp efterledet. Vid verb är markeringen däremot helt inkonsekvent.

vara den enda skillnaden mellan två ord) och lång resp. överlång ljudlängd (som oftast bara skiljer ordets böjningsformer och därför kan ses som mindre relevant här).

Som brukligt i ordböcker används standardortografin även i EES, bortsett från markerandet av ordgräns i sammansättningar. Likadant gjorde Kettunen (1991) som också markerade stamändringar. Kokla et al. (2007) och Haak et al. (2015) indikerade palataliserat uttal vid homografi och Kokla et al. (1988) (som var utgiven i Finland och uppenbarligen riktad till finsktalande) markerade det genomgående. I SVSS markeras palatalisation inte; vid homografer tillfogas dock genitivformen som borde klargöra om ordet har palataliserat uttal eller ej.

3.2. Morfologisk information och uttal

Klickar man på M-ikonen (som står för morfologisk information), visas uppslagsordets böjningsformer. För nomina består dessa av de grundläggande kasusformerna: nominativ, genitiv, partitiv och illativ i ental samt nominativ, genitiv och partitiv i flertal. För verb visas indikativ presens singularis 3:e person, indikativ presens impersonal,⁷ indikativ imperfekt singularis 1:a och 3:e person, imperativ presens singularis 3:e person, *ma-* och *da-*infinitiv och *tud-*particip.

Morfologisk information ges i ESS bara för de estniska uppslagsorden, ej för finska översättningar. Motsvarande funktion saknas helt i nätutgåvan av SVSS där det bara anges (numerisk) böjningstyp som då länkar till respektive artikel i nätutgåvan av *Kielitoimiston sanakirja* (2018) som visar nominativ, genitiv, partitiv och illativ i singularis samt pluralis. I pappersutgåvan hänvisades läsaren till böjningstabellen i bokens slut. Likadant var det i de tidigare estnisk-finska ordböckerna, med undantag av Kettunen

⁷ Det estniska verbets impersonalform är i stort sett detsamma som passiv i andra språk.

(1991) och Kokla et al. (1988). Båda nämnde oftast två böjningsformer i själva ordartiklarna (för nomina var det uppslagsordet i nominativ följt av genitivform i ental, för verb *da*-infinitiv följt av indikativ presens singularis 1:a person), Kokla et al. (1988) hänvisade dessutom med typnummer till böjningstabellen.

Som en modern funktion i ESS finns det möjlighet att lyssna på (maskinläst) uttal av vissa böjningsformer, oftast nominativ, genitiv och partitiv singularis för nomina, och indikativ presens singularis 3:e person och infinitivformerna för verb. Även uttalet är något som finns endast för de estniska orden och motsvarande funktion har heller inte blivit tillagd till nätutgåvan av SVSS.

Det verkar dock som om både morfologisk information och uppgifter om uttal har blivit tillagda automatiskt men att det av någon anledning inte fungerat vid homonymer (eller egentligen homografer), varför finskspråkiga läsare inte kan kontrollera direkt hur t.ex. *tee* 'tie; sv. väg' och *tee* 'tee; sv. te' böjs eller uttalas. Situationen blir värst vid ord som är homografer men inte homofoner (alltså skrivs lika men uttalas olika – jfr avsnitt 3.1 ovan). Detta gäller huvudsakligen ordpar där det ena ordet innehåller en av de palataliserade konsonanterna /l̥, n̥, s̥, t̥, ɕ̥/ och det andra ett opalataliserat /l, n, s, t, ɕ/, eftersom dessa inte åtskiljs i den estniska ortografin. Därmed vet man inte utan kontext eller ytterligare böjningsformer om uppslagsord som t.ex. *palk* eller *tall* ska uttalas /palk/ 'palkka; sv. lön' eller /pal̥k/ 'hirs; sv. bjälke', /tal̥:/ 'talli; sv. stall' eller /tal:/ 'karitsa; sv. lamm'.

För estnisktalande användare framgår uttalet samt böjningen så snart de ser på förklaringen (eller någon böjningsform i eventuella exempelsatser). Den saknade informationen vore nyttig först och främst just för finsktalande som håller på att lära sig estniska (eller av någon annan anledning vill veta hur ett eller annat estniskt ord uttalas och/eller böjs men som inte nödvändigtvis har kunskaper om estniskans uttalsregler).

Märkvärdigt är också att i strid med föregångarna har *ma*-infinitiv valts som verbens uppslagsform. I finsk tradition är det *da*-infinitiv och tidigare har detta följts även i de estnisk-finska ordböckerna, även om man annars använder *ma*-infinitiven som verbens uppslagsform i estniska ordböcker. Det fungerar dock att söka även efter *da*-infinitiven.

3.3. Grundliga förklaringar

Förklaring på estniska ges för alla uppslagsord, även om ordet inte har någon homonym (eller homograf). Detta är annars något som oftast kan ses i enspråkiga ordböcker, och kan kännas lite konstigt här, särskilt för ord som antingen har en mycket abstrakt eller tvärtom väldigt konkret och allmänt känd betydelse. Till exempel förklaras den första betydelsen av ordet för ”jag” (*mina*) i svensk översättning som ’ordet som talaren använder till att peka på sig själv’. Å andra sidan är något slags förklaring absolut nödvändig för homografer och polysema ord, och då kan man lika gärna vara konsekvent och ha med förklaringen även om denna egentligen inte behövs – i alla fall i en nätutgåva. Blir ordboken någon gång utgiven på papper så borde detta kanske tänkas igenom en gång till.

Sådana lite överdrivna förklaringar har förresten redan tidigare blivit kritiserade av Hint & Anttila (2013:285–287) i deras recension av en annan ordbok utgiven av EKI, den estniska etymologiska ordboken (*Eesti etümoloogiasõnaraamat*).

I föregångarna till ESS fanns förklaringar bara där polysemi eller homografi krävde det, och de var då så korta som möjligt.

3.4. Förkortningar

Det används flera förkortningar som markerar ordklass, fackområde, stilnivå eller dyligt, men till skillnad från i många andra nätordböcker (oftast de som är överförda från pappersutgåvor

med minimala ändringar) visas en liten inforuta vid muspekaren när denna hålls över en förkortning. Detsamma sker i nätutgåvan av SVSS. Det finns dock ett fåtal förkortningar i bägge ordböckerna som saknar inforuta, oftast i löpande text eller i hänvisningar till specifika betydelser av ett uppslagsord (t.ex. hänvisas från artikeln *valge* 'vit' till "3. täh" (dvs. *tähendus* '(bi)betydelse') av *must* 'svart' och till "2. täh" av *punane* 'röd').

3.5. Relaterade ord, antonymer och synonymer

Logiken bakom valet av relaterade ord förblir ganska oklar. I de flesta ordartiklar saknas sådana, och där de anges, är de bara ett eller två. Exempelvis hänvisas det från *punane* 'röd' till *punaselt* 'rött (adv.)' och från *saama* 'att få' till *saamine* 'det att få' – men inga relaterade ord anges under t.ex. *must* 'svart'; *smutsig*, *valge* 'vit' eller *andma* 'att ge', även om analogierna egentligen finns.

Antonymrelation är markerad mellan adjektiv-, adverb- eller substantivpar såsom *must* 'svart' / *valge* 'vit', *must* 'smutsig' / *puhas* 'ren', *pikk* 'lång' / *lühike* 'kort', *valjusti* 'högljudd' / *tasa* 'tyst', *harva* 'sällan' / *sageli* 'ofta' – men inte mellan t.ex. *harv* 'sällsynt, ovanlig' / *sage* 'upprepad, vanlig', trots att *harv* är förklarad som *mittesage* 'inte upprepad, ovanlig'. Därtill finns det exempel som *rõõmus* 'glad' som hänvisar till motsatsen *kurb* 'trist' – men denna hänvisar inte tillbaka; motsvarande gäller för *suur* 'vuxen' (en av bibetydelseerna) / *laps* 'barn'.

Behandlingen av synonymer verkar också vara något inkonsekvent: dels har de självständiga ordartiklar, dels inte. Kanske är det ett arv från pappersordböckerna – om synonymer skulle ligga nära varandra i en tryckt bok (som t.ex. *telekaamera* och *televisionikaamera* 'tv-kamera' eller *sageli* och *sagedasti* 'ofta') är de ihopslagna i samma artikel, om inte (som t.ex. *buss* och *autobuss* 'buss' eller *faks* och *telefaks* 'fax') får de egna artiklar. Det faktum att såväl *troll* (1:a betydelsen) som *trollibuss* 'trolleybuss' har en

egen artikel pekar dock på att det är frågan om en ren tillfällighet. I ett elektroniskt verk vore det i alla fall önskvärt att antingen slå samman synonymerna eller hålla isär dem i bägge fallen, då man oavsett måste använda sökfunktionen.

I exemplen ovan kan man i princip argumentera att dessa ord inte har exakt samma stilnivå – att det andra ordet i varje synonympar låter lite gammaldags, även om det inte är försett med motsvarande markering i ESS – men det finns även synonymer med exakt samma betydelse och stilnivå som har egna artiklar (t.ex. *maikelluke* och *püibeht* 'liljekonvalj' eller *tasapisi* och *pisi-tasa* 'småningom').

Det är kanske en smakfråga hur man bäst borde behandla synonymer, men om utgivarna tänker hålla ordboken uppdaterad (som det antyds i förordet) vore det nog enklast för dem – och knappast sämre för användarna – om de hade ett konsekvent genomfört system.

I de tidigare estnisk-finska ordböckerna samt i SVSS markerades varken synonymi eller antonymi, så försöket att göra det i ESS kan i alla fall anses som berömvärt.

4. Design, sökfunktioner och användarvänlighet

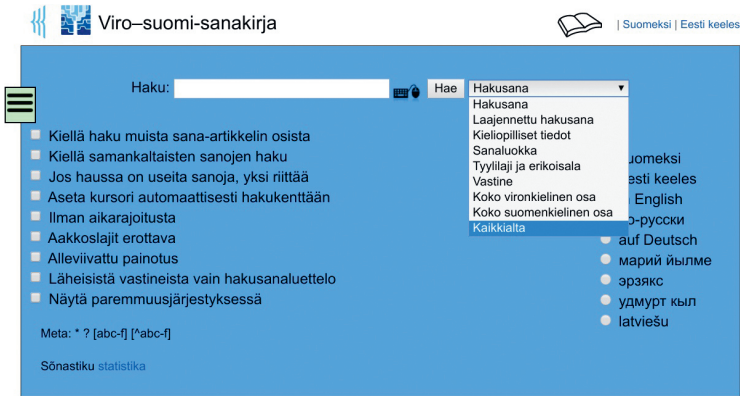
Gränssnittet för ESS följer samma grundprinciper och generell design som de andra ordböckerna på EKI:s webbplats. Det finns dock väsentliga skillnader mellan dem när det gäller till exempel vilka delar av en ordartikel man kan söka ifrån eller vilka metatecken som accepteras.

I ESS kan användarna välja att söka efter uppslagsord, utvidgat uppslagsord,⁸ grammatisk information, ordklass, stilnivå och fack-

---

8 Detta kan användas för att hitta fraser eller sammansättningar innehållande ett visst ord eller led som inte nödvändigtvis är ett självständigt uppslagsord i ordboken.

område, finsk översättning, eller vilken som helst text på estniska eller finska samt efter förekomsten av ett visst ord i hela ordboken. Som standard söks det bland uppslagsorden. Ifall inga resultat finns utvidgas sökningsområdet gradvis (om inte användaren har ändrat inställningen som styr detta, jfr figur 2).

Figur 2: ESS' huvudsida med olika inställningsmöjligheter (på finska).

Möjligheten att söka efter ordklass, stilnivå e.d. har dock lite tveksamt värde eftersom sökningen är begränsad till 50 resultat och det inte finns möjlighet att precisera sökningen med ytterligare kriterier. Med tanke på avsnitt 2 ovan är det nog klokast att välja att söka överallt – det är många saknade uppslagsord som faktiskt förekommer i exempelsatser.

I likhet med många andra moderna nätdorrböcker (däribland DDO, BNO och ordböckerna på portalen svenska.se) visas det en förslagslista när användaren börjar skriva i sökfältet. Som ett ovanligt och lite besynnerligt drag följer listan inställningen av sökområde. Därvid är det alltså möjligt att söka efter en finsk översättning även om man är lite osäker på hur ordet ska stavas (ifall man av någon anledning inte vill söka i SVSS), eller kontrollera till exempel vilka stilbenämningar eller grammatiska beteckningar

som används i ordboken (ifall man av någon anledning inte vill slå upp listan över dessa i användningsinstruktionerna).

Det finns även möjlighet att söka med hjälp av metatecken: * motsvarar noll eller flera vilka som helst tecken, ? motsvarar ett enkelt tecken, $[abc-f]$ motsvarar ett enkelt a , b eller något tecken i alfabetiskt omfång från c till f , och $[\wedge abc-f]$ motsvarar vad som helst annat än de angivna tecknen eller teckenomfånget. Det verkar dock som om de estniska specialtecknen $\$$, $\$$, $\bar{o}$, $\bar{a}$, $\bar{u}$ inte följer sin plats i det estniska alfabetet, vilket gör att man vid en sökning som $[s-t]okolaad$ inte får fram den förväntade artikeln om *šokolaad* ('choklad'). Sannolikt är det tecknens placering i Unicode-standard som gäller – men detta tydliggörs inte på ESS' webbsida.

De delar av en ordartikel som matchar sökordet markeras med gult och ifall träffen återfinns inne i en sats markeras denna med ljusgult. Detsamma gäller även när det söks efter stilbenämning eller grammatisk beteckning.

Lyckligtvis (enligt min åsikt) har EKI inte velat följa trenden att skapa ett förenklat gränssnitt av webbsidan för mobilenheter. Istället förändras bara storleken och placering av webbsidans element så att allt innehåll är läsbart även på smartmobiler som, efter dagens standard, har blygsam skärmupplösning.⁹

5. Sammanfattning

Ordet som kanske bäst karakteriserar ordboken, är "lovande" – grundprinciperna och de tekniska möjligheter som erbjuds är rimliga och kan byggas ut men samtidigt är det klart att det finns rum för ganska väsentliga förbättringar. Först och främst med tanke på saknad morfologisk information och uttalet av homografer,

9 På liknande sätt har det gjorts på BNO och portalen svenska.se. Där emot brukar texten på DDO vara alltför liten om man inte zoomar in manuellt.

då det är just denna del av ordboken som är helt ny jämfört med SVSS. Innehållet kunde gärna utökas med ytterligare några tusen uppslagsord – och förstås borde resterande artiklar färdigredigeras. Andra brister (såsom ett inkonsekvent system för relaterade ord, inkl. antonymer och synonymer) är förhållandevis små och utgör inget hinder för att man snart ska kunna betrakta ordboken som en värdig efterföljare i den hundraåriga traditionen av estnisk-finska ordböcker.

Litteratur

Ordböcker

BNO = *Bokmålsordboka og Nynorskordboka*. Universitetet i Bergen i samarbeid med Språkrådet. <<https://ordbok.uib.no/>> (maj 2019).

DDO = *Den Danske Ordbog*. Det Danske Sprog- og Litteraturselskab. <<http://ordnet.dk/ddo>> (maj 2019).

Eesti etümoloogiasõnaraamat (2012). Koostanud ja toimetanud Iris Metsmägi, Meeli Sedrik, Sven-Erik Soosaar. Tallinn: Eesti Keele Sihtasutus. <<http://www.eki.ee/dict/ety/>> (maj 2019).

ESS: Statistika = *Sõnaraamatu päringute statistika*. <<http://www.eki.ee/dict/efi/stats.html>> (maj 2019).

Haak, Anu, Helga Laanpere, Mari Maasik, Sirje Ootsing & Jaan Öispuu (2015): *Eesti-soome sõnaraamat*. Tallinn: Valgus.

Kettunen, Lauri (1991 [1917]): *Eesti-soome sõnaraamat. Viro-lais-suomalainen sanakirja*. Tallinn: Roto.

Kielitoimiston sanakirja (2018). Päivitetty 6.6.2018. Helsinki: Kotimaisten kielten keskus. <<https://www.kielitoimistonsanakirja.fi/>> (maj 2019).

Kokla, Paul, Helga Laanpere, Mart Mäger & Arno Pikamäe (1988 [1971]): *Viro-lais-suomalainen sanakirja*. Suomalaisen Kirjal-

lisuuden Seuran toimituksia 301. 2. painos. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.

Kokla, Paul, Helga Laanpere, Mart Mäger & Arno Pikamäe (2007 [1993]): *Eesti-soome sõnaraamat*. Neljas trükk. Tallinn: Valgus. SAOB (1893–) = *Svenska Akademiens ordbok*. A–vret. <<https://svenska.se/>> (maj 2019).

SO (2009) = *Svensk ordbok utgiven av Svenska Akademien*. Stockholm: Norstedts. <<https://svenska.se/>> (maj 2019).

svenska.se = <<https://svenska.se/>> (maj 2019).

SVSS (2003) = *Suomi–viro-suursanakirja*. Päätoimittaja Valdek Pall. Eesti Keele Instituut, Kotimaisten kielten tutkimuskeskus. Tallinn/Helsinki. <<http://www.eki.ee/dict/fie/>> (maj 2019).

Annan litteratur

Hint, Mati & Raimo Anttila (2013): Hajamärkusi kauaoodatud etümoloogiate puhul. I: *Keel ja Kirjandus* 4, 285–295. <http://kjk.eki.ee/pdf/MHintRAnttila4_13.pdf> (maj 2019).

HTM (2018) = Haridus- ja Teadusministeerium (20.11.2018): *Eesti keele aasta 2019 tähistab eesti keele mainimist riigikeelena sajand tagasi*. <<https://www.hm.ee/et/uudised/eesti-keele-aasta-2019-tahistab-eesti-keele-mainimist-riigikeelena-sajand-tagasi>> (maj 2019).

Hurtta, Heikki (2019): Esimene Eesti-Soome tunnel käigus. I: *Sirp* 26.04.2019. <<https://sirp.ee/s1-artiklid/varamu/esimene-eesti-soome-tunnel-kaigus/>> (maj 2019).

Kuusk, Külli (2019): EKI keelekool: kolm kuud eesti-soome sõnaraamatu elust. I: *Postimees* 15.03.2019. <<https://arvamus.postimees.ee/6546050/eki-keelekool-kolm-kuud-eesti-soome-soonaraamatu-elust>> (maj 2019).